

Jutranja sonata.

Jutro moji bolni duši sije,
ki se prebudila je iz sanj . . .
Spev naj v prsih mi prepolnih vzklije,
da te harmonije zlijem vanj!

A ob meni svet prečudni ta!
Ko se zbuja, kliče mi pozdrave,
da se z dušo mojo poigra —
angel blagi, dvigni jo v višave!

Angel blagi, dvigni jo v višave
tja nad milijone žarnih zvezd,
dvigni jo iz teme in nižave,
kjer se zgrinja žalost in bolest!

Duša mi je žejna, žejna, žejna . . .
Tja mi hoče, koder poezije
vlada moč pravečna in brezmejna,
koder smrtnosti nesmrtnost klije.

Koder smrtnosti nesmrtnost klije,
tamkaj ti cveteš, ljubezni raj!
Kar rodi se, ničnost vse zakrije,
ti si le od vekomaj do vekomaj . . .

Ah, kako je čarobna pravljica,
ki jo sluša duh moj nemiran:
Tam, kjer solza več ne moči lica,
ogenj je ljubezni večne vžgan.

Ogenj je ljubezni večne vžgan
tudi v srcu, tudi v srcu mojem.

Solz studenec mojih je izpran:
vino pijem, smejem se in pojem ...

Komu mari, kaj srce mi čuti?
Bo li bolje, če sem zlovoljan?
Smrt razvila črne je peruti —
bliža se moj zadnji, prvi dan ...

Bliža se moj zadnji, prvi dan,
ki bo konec toge, vir pokoja.
Čakam ga pogumen in miran,
saj tako ti hočeš, ljubka moja!

Ali se nam kdaj po zimi toži,
če pomlad spe v gore in nižave?
Kri veselo mi po žilah kroži,
in oči mi gledajo sanjave ...

In oči mi gledajo sanjave
zopet one mlade, zlate dni,
ko pošiljala si mi pozdrave
iz srca v srce, ki ti gori.

Večnost vso rad žrtvoval bi jaz
za preteklost, da mi še zasiže.
Kaj li vem, če da prihodnji čas
neizmerno slast, da duh jo pije?
Neizmerno slast, da duh jo pije,
ko poljub na ustnih zagori —
te opisati mogoče ni,
nanjo le spomin mi v prsah žije ...

... Nagni k meni se, ti moja roža,
ljubček tvoj na srcu je bolan!
Val me zlatih, mehkih laskov boža,
in srca je strah in boj končan!

In srca je strah in boj končan ...
Mlad bolnik na postelji umira,
pogled — pol radosten, pol solzan —
tja, kjer solnce gasne, se upira ...

O, poznam se, čutim svojo moč!
Kje, namišljene ste harmonije?
Pride noč in zopet prejde noč —
jutro moji bolni duši sije ...

E. Gangl.